

[Krag.]

jeg, at der indenfor Rækkerne til denne Side af Salen er Virtuoser, som vi slet ikke kan tænke paa at tage det op med. Men jeg vil dog sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at Billedet af Vælgernes Stilling til den højtærede Regering jo ikke ved de to Valg var ganske det samme. Hvis man f. Eks. ser paa Valgresultatet paa Fyn ved Landstingsvalget i September, idet man sammenligner de afgivne Stemmer med Stemmetallet ved Folketingsvalget i 1929 og reducerer disse Tal i Forhold til Antallet af Vælgere paa 25—35 Aar og det hele Antal Vælgere, kommer man til det Resultat, at medens de to Regeringspartier i 1929 paa Fyn mønstrede 52 pCt. af de afgivne Stemmer, var de i September 1932 gaaet ned til 48½ pCt. Folketingsvalget — det kan ikke nægtes — giver jo et andet Billede.

Først og fremmest for Socialdemokratiets Vedkommende, medens det ikke er væsentlig ændret for det radikale Venstres Vedkommende. Professor Ellinger har nylig foretaget en Opgørelse, som jeg ikke tvivler om er rigtig, hvorefter Socialdemokratiet fra 1929 til 1932 er gaaet tilbage fra 62,3 til 61,7 pCt. af de afgivne Stemmer, medens det radikale Venstre er gaaet tilbage fra 7 pCt. til 6,4. Men Tilbagegangen er jo større, det maa erkendes, for mit Partis Vedkommende. (*Hans Nielsen:* Det er forkert, De tager Tallene for København!). Ja, det er ganske rigtigt. Nej, der er en Fremgang for Socialdemokratiet fra 41,8 til 42,8 pCt., det vil sige med 1 pCt., medens der er en Nedgang for de Radikale med 1,2 pCt. Det er ganske rigtigt, jeg tog fejl af de to Lister og læste den københavnske op. De Radikales Tilbagegang ved begge Valg er altsaa ganske aabenbar. Og dog staar de Herrer vedvarende i Socialdemokratiets Tjeneste, i en Herres Tjeneste, som lidt efter lidt æder dem op. (Munterhed). Ja, det viser sig med al ønskelig Tydelighed. Jeg kan derfor ikke sige andet end, at jeg maatte gnide mine Øjne og tage mine Briller paa, da jeg et Par Dage efter Valgdagen saa, at den højtærede Udenrigsminister, netop paa Grundlag af Valgdagen, erklærede, at det radikale Venstres Stilling paa Rigsdagen vilde blive uforandret paa Grundlag af dette Valg. Stemmetal, Mandattal gør aabenbart ikke det fjerneste Indtryk paa denne det radikale Partis nye Vimpel og Ballast. Og heller ikke paa den højtærede Indenrigsminister.

Under et af den højtærede Indenrigsministers Møder i hans Opstillingskreds

sagde en af hans tidligere Stillere til ham, at nu syntes han, man snart skulde høre op med det intime Samarbejde, før, som han udtrykte sig, Socialisterne tager det hele; for, sagde han, hvis vi bliver ved paa den Maade, vil der snart ikke være flere tilbage — og saa advarede han imod fortsat at vandre ind under Slavepiskan. Men den højtærede Indenrigsminister, som jo ikke har saa forfærdelig langt til Vrede, og kortere endnu til at demonstrere den, slog i Bordet og hævdede, at han vilde bevare sin Uafhængighed. Ja, saadan kan man altsaa ogsaa udtrykke det. Uafhængighed til hvad? Ja, det sagde den daværende socialdemokratiske Folketingsmand Hauberg ganske tydeligt, idet han sagde: Jeg vil sige, det er rigtigt, at vi Socialdemokrater ønsker, at de 1 100 socialdemokratiske Foreninger skal regere Landet, og jeg tilføjer, at bedre Forspand kan vi ikke faa. Jeg ved ikke, om han dermed tænkte paa de 1 100 socialdemokratiske Foreninger; men hvis det er Tilfældet, saa er der ikke megen Mening i det; thi for at der skal være nogen Mening i det, maa han med Forspandet have tænkt paa det radikale Venstre, og jeg skal ikke misunde Partiet, at det er i Spidsen paa Farten frem mod dette Maal.

Det afsluttede Folketingsvalg, ja, det har jo kostet over 1 Mill. Kr., maaske nærmere 2, og jeg synes, det var temmelig dyrt for et fattigt Samfund for at faa konstateret, at den høje Regering i Virkeligheden var mere forhandlingsvillig overfor Valuta- og Importreguleringsplanerne, end den mente det politisk klogt at give det Udseende af i Oktober Maaned. Jeg synes, det var for dyrt betalt, for det kan ikke være saaledes, at man er gaaet til dette Valg — det antydede for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen for et Øjeblik siden —, fordi det fra anden Side i denne Sal var betvivlet, at Regeringen fortsat havde sit Flertal i Orden. (*Hans Nielsen:* Ogsaa det!). Ja, men saa maa vi virkelig i Fremtiden være meget forsigtige med at give Udtryk for, hvad vi tænker overfor denne Regering, naar det kan medføre saa kolossale Udgifter, som det her har gjort. Jeg synes, at det er en Maade, den højtærede Regering her hævner sig paa, som ikke er forsvarlig, thi politisk har, som sagt, Regeringen intet som helst vundet. Oppositionens Forhandlingsvillighed før Valget er manifesteret ad mange Veje og fandt ogsaa et klart Udtryk under Behandlingen af Valutaforslaget. Vi har vist denne Forhandlingsvillighed i Forsommeren ved Behandlingen af og Gennemførelsen af de store